

Exkurze historického kroužku do pravěké osady v Křivolíku

V sobotu 24. září ve třináct hodin jsme se sešli u gymnázia, abychom vyrazili. NE zuby, ale na Den otevřené brány do osady vybudované sdružením Bacrie za účelem provozování experimentální archeologie.

U gymnázia se sešlo cca 0,000 000 0015% světového lidstva, tedy čtyři lidé. Po velmi příjemné procházce plné debat s mým shodou okolností spolužákem jsme přišli k přístřešku, kde jsme dostali křížovky a pracovní listy s úkoly.

Naše první zastavení bylo v paleolitu u lovců mamutů. Tady začínala i komentovaná prohlídka, na kterou nás svolal roh, který byl profukován poměrně mladým Keltem. Lovci mamutů nám ukázali své dva roky staré tábořiště, kvůli čemuž by leckdo dospěl k závěru, že je zřejmě neandrtálec. My však neztrácíme hlavu a pokojně se vyptáváme na šatstvo, výzbroj a život těchto zřejmě cizorodců (vzhledem k tomu, že byla tehdy většina kmenů kočovných).

Před vstupem do neolitické vesnice jsme zjistili, jak se postupně rozvíjelo zemědělství a že i měsíček lze přidat do salátu. Na levém políčku jsme viděli tehdejší rostliny jako len, pšenici nebo kopřivy, které jdou použít od čaje přes špenát až po tkaní látek. Na pravém políčku rostly cukety, dýně, kukuřice a vůbec plodiny, které tam, jak nám vysvětlil náš průvodce, byly na ukázkou, abychom si uvědomili, co tenkrát rozhodně nemohli pěstovat. V osadě jsme také viděli různá řemesla od odlévačů bronz, kovářů přes tkalce až po řezbáře.

Za branou nám průvodce vysvětlil, že cokoliv se dělo mimo osadu, mělo menší platnost, než co se dělo v osadě. Také vyprávěl o různých způsobech uctívání různých božstev různých národů. Dále jsme procházeli kolem obětiště a takzvaného monoxylu, což je loď vydlabaná z jednoho kusu dřeva. Naše společná cesta osadou skončila na pohřebišti, poté jsme se po osadě rozptýlili sami.

Já a můj spolužák Honza jsme se vrhli na plnění úkolů. Na prvním stanovišti jsme poznávali kůže, oproti tomu na druhém stanovišti jsme strídavým úspěchem z luku. Na třetím stanovišti jsme se oblékli do keltských kostýmů a zjistili jsme, že Keltové poměrně běžně používali něco jako zavírací špendlík. Pak jsme se přesunuli na stanoviště páté, vzhledem k tomu, že u čtvrtého – což byla kuchyně – byla neúnosná fronta. Na pátém stanovišti jsme se navzájem shazovali z klády, přičemž jsme padali obvykle oba zároveň. Přitom jsme ještě stihli zhlédnout bojovou scénku. Tím končí výčet stanovišť a můžeme se věnovat historii:

Zjistili jsme, že po období lovců mamutů a nestálých tábořišť přišla doba zemědělství, trvalých osad a že doba kamenná byla vystřídána dobou bronzovou a železnou. V této době u nás žili Keltové, na tehdejší dobu velmi vyspělá civilizace. Díky nim získala naše země první mezinárodní jméno – tedy BOIOHEMUM (Bohemia). Stavěli také velmi dobře opevněná oppida. Keltové jsou potom na našem území vystřídáni Germány, což je civilizační krůček vzad. Poté následují Slované, kteří jsou na tom podobně. Všechny tři civilizace uznávaly více bohů, měly různá obětiště a vypalovaly keramiku. Tolik o historii.

Ještě je možné uvést, že během Dne otevřené brány byly dvěma nejnavštěvovanějšími atrakcemi malý obchůdek a velké občerstvení, které si návštěvníci brzy nazvali U Žíznivého druida. Z návštěvy pravěké osady Křivolík odcházíme opravdu spokojeni.

Vojta John, prima

